

Vijf jaar La Verna

Feestrede

Kristin Vanschoubroek

25 april 2009

Welkom

Vijf jaar geleden stonden we hier op dezelfde plek met een droom en met het verlangen die droom vorm te geven. De kracht en de energie van dat feest hebben ons geholpen om La Verna daadwerkelijk in de wereld te zetten.

Nu staan we hier opnieuw met ons hart vol dankbaarheid omdat een stukje van die droom is gerealiseerd. Vijf jaar La Verna is werkelijk een reden om te feesten. Waar hard wordt gewerkt, moet op tijd gefeest worden. Werken en feesten houden elkaar in balans.

Jullie aanwezigheid betekent voor ons een heel grote steun. Ik heet jullie allen heel hartelijk welkom! Of je dichtbij La Verna staat of slechts van ver kent, of er nu pas voor het eerst mee kennismaakt, we zijn echt blij dat je er bent. Zonder de steun van mensen, zonder jullie bemoediging, kan La Verna niet bestaan.

Ik heet ook de vele artiesten welkom: muzikanten, poëten, zangers en dansers. Jullie spontane inbreng heeft al zoveel positieve energie gegeven. We zijn jullie heel dankbaar.

Graag spreek ik de wens uit dat ieder van jullie deugd mag hebben aan deze avond, dat je ten volle mag genieten.

Door veel mensen gedragen

De voorbije weken zijn spannend geweest. Ik keek enorm uit naar dit feest. Ik verlangde ernaar om na vijf intense jaren nog eens de aanwezigheid en de steun van veel mensen te voelen. Er is hard gewerkt de voorbije jaren.

Meewerken aan de ziel en de stroom van La Verna is een mooi werk en geeft veel vervulling. Het is prachtig te mogen bijdragen aan een beweging die een baken is van hoop, die het positieve stimuleert. Daar word je zelf hoopvol en positief van. La Verna spreekt tot de verbeelding van veel mensen en heeft een grote aantrekkingskracht. La Verna raakt het verlangen van mensen om thuis te komen, bij zichzelf en bij anderen.

Vele mensen hebben ons bemoedigd. Eerst en vooral door hun inzet. Veel vrijwilligers hebben het werk dat La Verna met zich meebrengt mogelijk gemaakt. In totaal zijn er negentig vrijwilligers werkzaam. Om een voorbeeld te geven: aan elke viering werken twintig mensen mee. En ook deze avond wordt gedragen door een hele ploeg vrijwilligers. We werden ook door veel mensen gestimuleerd door woorden van waardering of door een kaartje, een mailtje of een brief. Het gevoel dat we samen achter een project staan, is heel belangrijk. Zo vormen we een echte gemeenschap, waar ieder een deel van de taken opneemt.

Tegelijk is het runnen van La Verna een moeilijk werk. De missie van La Verna raakt vaak het verborgen deel en de verborgen verlangens van de mens en van de samenleving. Ze raakt de kwetsbaarheid van mensen en velen houden deze liever achter gesloten deuren. Voor sommigen is deelnemen aan La Verna een hele stap. De drempel is voor velen hoog. Ik hoor het soms zeggen: "We lezen graag het tijdschrift, maar naar La Verna komen is (nog) te moeilijk."

Toch leeft diep in ons de overtuiging dat we precies door de kwetsbaarheid ruimte te geven, door ze ter sprake te brengen, we ze in het licht brengen en daardoor als mens en als samenleving in onze kracht en onze heelheid komen.

Bij sommige mensen roept La Verna ook weerstand op. Het niet meer welkom zijn bij de paters karmelieten en in de abdij van Drongen heeft ons in de diepte van ons hart getroffen, het deed veel

pijn. Te meer omdat ik mijzelf diep geïnspireerd voel door het evangelie en mij verankerd voel in de geschiedenis van mensen die de boodschap van liefde willen uitdragen. Het was alsof ik niet welkom was in mijn eigen vaderhuis. De afwijzing zorgde daarenboven voor bijkomende praktische problemen.

Het heeft veel innerlijke sterkte, vertrouwen, moed en werkkraft gevraagd om door te gaan en trouw te blijven aan de missie van La Verna.

Gelukkig konden we ons optrekken aan veel mooie ervaringen.

Ik denk nu in het bijzonder aan de zeer gewaardeerde inspiratiedagen. De voorbije twee jaar mochten we er telkens 240 mensen verwelkomen. Ik denk ook aan de vieringen, die voor veel mensen een gebeuren zijn waar ze naar uitkijken en kracht uit putten. Ik denk aan de pelgrimsreizen, de zomerweken, de cursussen, de lezingen, die door velen als een grote rijkdom worden ervaren, soms zelfs als een keerpunt in hun leven. Gisteren nog ontving ik een kaartje van een jonge vrouw die deelnam aan de zomerweek. Ze schreef: dankzij La Verna heb ik weer kracht in mijzelf, in anderen en in de natuur gevonden.

Ook kleinere initiatieven, zoals de wandelingen en de filmgroep, betekenen veel voor de deelnemers en zijn een mooie kans tot ontmoeting.

Last but not least is er ons tijdschrift, waarop we vaak mooie, positieve respons krijgen. Vele lezers putten er inspiratie en bemoediging uit. Ik hoor soms iemand zeggen: "Ik neem het tijdschrift mee naar bed." Of: "Als ik het moeilijk heb, lees ik in het tijdschrift en dan word ik weer positief." Ook de lezers voelen dus verbondenheid met La Verna.

Wij willen voor dat alles zorg blijven dragen en blijven waken op de kwaliteit ervan.

Ik voel vandaag een grote dankbaarheid dat wij met vele mensen samen erin geslaagd zijn La Verna op veel manieren te laten groeien en bloeien.

De kracht van de Geest

We voelen ons in La Verna ook gedragen door een grotere kracht. La Verna is meer dan mensenwerk. La Verna is een manifestatie van een grote universele geesteskracht, waar wij ons mee verbonden voelen en waar we ons door gedragen weten. Ieder van ons is een unieke manifestatie van de grote goddelijke liefdesbron.

Als wij ons binnen La Verna hiervan bewust zijn en elkaar aanspreken op de lichtbron in elk van ons, dat wil zeggen op het goede en het mooie in elke mens, dan ontvangen we meer en meer vertrouwen en worden we innerlijk sterker. Dan kunnen we de tegenslagen en de moeilijkheden plaatsen in dat grote licht en ze te boven komen.

Zo leren we leven vanuit het hart en laten we ons minder afleiden of misleiden door succes of door wat maatschappelijk gangbaar is.

De tekst 'Hoop' van Vaclav Havel drukt goed uit hoe wij dat beleven.

Hoop

*Diep in onszelf dragen wij hoop,
als dat niet het geval is,
is er geen hoop.*

*Hoop is een kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat in de wereld gebeurt.*

*Hoop is niet voorspellen
of vooruitzien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.*

*Hoop in deze diepe en krachtige betekenis
is niet hetzelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of je bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.*

*Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat
het kans van slagen heeft.*

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme,
evenmin de overtuiging
dat iets goed zal aflopen,
wel de zekerheid dat iets zinvol is
ongeacht het resultaat.*

Vaclav Havel

La Verna en Franciscus

We zijn nog steeds blij met onze naam 'La Verna', een naam uit de Franciscaanse traditie. Franciscus van Assisi was een man die tegen de stroom in durfde te gaan. Ook in onze tijd blijft hij een bron van inspiratie. Ik wil hier graag drie inspirerende aspecten van Franciscus toelichten.

Het eerste is de omhelzing van Franciscus en de melaatse. Melaatsen waren in die tijd het uitschot van de maatschappij. Zij moesten buiten de stadsmuren blijven. Op het moment dat Franciscus de melaatse omhelst, wat volledig tegen alle principes in ging, ervaart hij rechtstreeks de aanwezigheid van God. Het wordt zijn ultiem bekeringsmoment. Later schrijft hij in zijn geestelijk testament: "Wat voorheen bitter leek, werd zoetheid naar ziel en lichaam."

Dit is voor ons een belangrijk uitgangspunt: door de omarming van het kwetsbare in de ander, maar evenzeer in onszelf worden we echt mens, dat wil zeggen worden we vatbaar voor de liefde. We moeten onze kwetsbaarheid niet overwinnen, we moeten ze ook niet verstoppen, integendeel ze maakt deel uit van wie we zijn.

Een tweede belangrijk aspect is de openheid van Franciscus voor andere godsdiensten. Hij was het die in de tijd van de kruistochten op bezoek ging bij de sultan in Egypte en een vredesmissie op touw zette. Hij was het die sprak over de moslim *broeder*. Hij doorbrak het vijandenken van zijn tijd. Ook dit is actueel. Openheid voor andere godsdiensten en spirituele tradities hoort bij de missie van La Verna. Wij zijn ervan overtuigd dat wie diep doordringt in het wezen van de liefde niet anders kan dan besluiten dat de kern van iedere godsdienst een en dezelfde is. Godsdiensten zijn slechts vormen om door middel van taal en symbolen uitdrukking te geven aan wat onzegbaar is. Respect voor ieders geloofsovertuiging, of simpelweg overtuiging, is voor La Verna een belangrijke levenshouding. Die openheid is ook een bron van verruiming. Iedere spirituele traditie heeft een eigen rijkdom. En precies door het omgaan met die diversiteit kom je de eenheid op het spoor.

Een derde aspect dat aanspreekt, is de kosmische mystiek van Franciscus. Hij nam de hele schepping op in zijn liefde. We zullen straks het zonnelied 'Fratello Sole, Sorella Luna' (Broeder Zon, Zuster maan) beluisteren en samen zingen. We zullen horen hoe Franciscus de mens, maar ook de zon en de maan, de hemel en de sterren, de aarde en de wind, het water en de lucht bejubelt. Doorheen die ervaring van verbondenheid voel je de grote levensvreugde die vanuit het hart opborrelt. Deze vreugde en de verbondenheid van de mens met alles wat leeft, met de hele schepping, willen we verder uitdragen.

Naar een nieuwe manier van omgaan

In de voorbije vijf jaar zijn er veel mensen gekomen en gegaan, zowel bij de bestuursleden als bij de vrijwilligers. Dit is eigen aan deze tijd. Mensen engageren zich als het past in hun leven en vaak voor een korte periode. Mensen groeien en verandering hoort daarbij. Heel belangrijk is dat La Verna vrij is en vrij laat. We zijn een open beweging. Mensen moeten kunnen komen en gaan. En ieders inzet, hoe klein of hoe tijdelijk ook, is een bijdrage aan het geheel.

Maar het maakt besturen niet altijd gemakkelijk en het heeft heel wat flexibiliteit en vindingrijkheid gevraagd om daarmee om te gaan.

Op dit moment hebben we een klein maar stevig bestuur. Er is Catherine Vuylsteke, die sedert drie jaar onze secretaresse is en nu haar taak zal doorgeven. Er is Vincent Claeys Bouuaert, die zich over de juridische en administratieve kwesties buigt. Er is Trees Thoen, die zich ontfermt over de vrijwilligers. Er is Noël Cornillie, die onze penningmeester is en graag inspringt voor taken van allerlei aard. Daarnaast er is Leen Verhaert, die van kort na de start het tijdschrift redigeert en sinds twee jaar ook de lay-out op zich neemt. Ze doet het telkens met hart en ziel en werkt het tot in de puntjes af.

Dan zijn er de vele vrijwilligers, zonder wie La Verna niet zou kunnen bestaan. Alleszins omwille van het vele werk dat ze verrichten, maar daarnaast en zeker niet minder belangrijk omwille van hun bijdrage aan het hart van La Verna. Hun inbreng, hun ideeën geven onze beweging mee vorm. Ook de steun die ze aan elkaar en aan de bezoekers van La Verna geven, is van onschatbare waarde.

Door onze samenwerking leren we heel veel van elkaar en oefenen we ons in een nieuwe manier van omgaan. Die is gericht op het proces. Niet alleen wát we doen is belangrijk maar vooral HOE we het doen: samen op weg gaan en kijken wat een goede manier is om onze verlangens, onze doelen te realiseren en hoe we kunnen omgaan met hindernissen en moeilijkheden. Rekening houden met ieders persoonlijke manier van zijn is hierbij van cruciaal belang.

Deze manier van samenwerken leidt tot verbinding en kansen voor iedereen. Zo maken we deel uit van een leer- en veranderingsproces waar onze huidige maatschappij mee bezig is of mee bezig zal moeten zijn: ons focussen op een manier van werken die niet gericht is op concurrentie maar op verbinding. Niet wat ons scheidt is belangrijk maar wat ons verbindt.

Wat zoeken mensen in La Verna?

La Verna is 'een beweging voor bewustzijn, inspiratie en verbondenheid'. Ik wil graag iets zeggen over die drie woorden.

– Verbondenheid

Veel mensen zijn eenzaam. De individualisering neemt toe. Mensen zijn meer aangewezen op zichzelf. Bestaande verbanden brokkelen af. Gezinnen vallen uit elkaar. Daardoor staan velen voor een zware opgave: de kost verdienen, het huishouden runnen, de kinderen opvoeden. Ook families brokkelen af. Kinderen gaan vaak ver van hun ouders wonen. Of ze vertrekken naar het buitenland en blijven daar hangen. Voor de ouders brengt dit onzekerheid mee: wie gaat voor hen zorgen als ze oud en hulpbehoevend worden?

Ook binnen de bestaande verbanden is er veel eenzaamheid. Vele gehuwden voelen zich eenzaam in hun relatie. Binnen de grotere familie is er soms een gemis aan aansluiting op zielsniveau. Daarom is het belangrijk dat mensen met elkaar een spirituele familie kunnen vormen waarin ze zich opgenomen voelen.

Op het vlak van samenleven doen de modellen van vroeger het niet altijd meer. Mensen in nieuw samengestelde gezinnen of nieuwe gezinsvormen moeten zelf vanuit hun ervaring uitzoeken hoe ze willen samenleven. Dat vraagt een frisse en ruime blik en vooral veel creativiteit. Ook alleenstaanden staan voor de opdracht en de uitdaging hun relationeel leven vorm te geven. Daarbij is ontmoeting en uitwisseling van ervaring heel belangrijk. Ontmoeting geeft leven. Ontmoeting troost. Ontmoeting bemoedigt.

La Verna wil graag een plaats zijn waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en waar ze zich kunnen uitspreken, waar mensen niet beoordeeld worden op hun situatie, maar waar samen gezocht wordt hoe je met liefde en goedheid kan omgaan met jouw gegevens. Daar komt het immers op aan. Je had misschien je leven graag anders gezien, maar het is wat het is en niets blijft, alles verandert. En elke situatie geeft je de kans om er met liefde mee om te gaan. Open en authentiek spreken met elkaar is in dat zoeken goud waard.

Ik hoor mensen zeggen: "Ik ben zo blij dat ik in La Verna oprechte, hartelijke en ruimdenkende mensen ontmoet." Of: "In La Verna kan ik open en ongedwongen praten over wat mij bezighoudt." Als iemand je begrijpt en steunt en goede raad geeft, dan word je telkens opnieuw geboren, dan voel je je opnieuw een mens tussen de mensen. Dan hoor je er weer bij. Zorg voor de andere is belangrijk. Diep in onze ziel verlangen wij allemaal om elkaar te helpen. Egoïsme voedt een mens niet. Zorg geven in vriendschap en verbondenheid wordt de kans en de uitdaging voor de toekomst.

– Bewustwording

Mensen komen naar La Verna om bewuster te kunnen leven. Ze verlangen naar nieuwe kaders, zodat de diepere betekenis van hoe ze zijn en wat het leven op hun pad zet, zouden begrijpen. Elke situatie draagt een kiem in zich om te groeien op het spirituele pad en de weg van bevrijding te gaan.

Mensen komen naar La Verna om hun bewustzijn te verruimen en hun concrete situatie in een ander kader, een nieuw licht te zien. Zo getuigde een vrouw: "Door het inzicht dat ik kreeg in de viering 'Verbinden is loslaten is verbinden' heb ik mijn gezin dat verscheurd was, weer kunnen herenigen."

Maar we zoeken niet alleen inzicht, we verlangen ook om meer te kunnen leven vanuit ons gevoel. Het verstand, de rede heeft zo'n opgang gekend dat het gevoel in de kou is komen te staan. Veel mensen kunnen niet voelen of durven niet voelen of zijn geneigd hun gevoelens weg te rationaliseren.

Wie kan leven vanuit zijn of haar gevoelens durft en kan het leven met zijn hoogtes en laagtes ten volle leven. Leven vanuit het gevoel is voorwaarde tot verbinding.

Het zal niemand ontgaan dat La Verna vooral bevolkt wordt door vrouwen. Dat is niet zo verwonderlijk voor een beweging waarin de ervaring en het gevoel van mensen ernstig worden genomen. Vrouwen staan van nature dicht bij hun gevoel. Maar ook zij hebben te lijden gehad aan onderdrukking van hun gevoelsleven. Plicht was belangrijker dan gevoel. Soms zijn ze zichzelf kwijtgespeeld. Het is een verademing wanneer ze weer in verbinding kunnen komen met hun ware aard.

Ook voor mannen wordt het gevoelsleven belangrijker. Zij willen ook begrepen worden in hun diepste drijfveren. Ook zij lijden vaak onder een gebrek aan ruimte en onder de prestatiedruk en hardheid van onze samenleving. Het is belangrijk dat zij zich kunnen uitspreken. Ik zie de mannen graag komen! Dat zou meer evenwicht geven.

Er is nog een hele weg te gaan om tot een diep respect te komen voor het gevoelsleven van vrouwen en mannen en voor het verschil daartussen. Pas vanuit een goed huwelijk tussen het vrouwelijke en het mannelijke, ook in elk van ons, kunnen we tot een volwaardig en gelijkwaardig leven komen.

Als we op die manier leren leven, dan opent zich ook de poort naar intuïtie, naar dieper weten, naar het zien van grotere verbanden, naar doorleefde spiritualiteit.

Einstein verwoordt het zo: "De intuïtieve geest is een godsgeschenk; het rationele verstand een dienaar. We hebben een maatschappij geschapen die de dienaar vereert en het geschenk is vergeten."

La Verna wil dat godsgeschenk in ere herstellen.

– *Inspiratie*

Een van de voedende dingen voor de ziel is eenvoud. La Verna wil een cultuur ontwikkelen van genieten van kleine dingen.

Zo kan een wandeling met La Verna echt deugd doen. Er is onze gids die de wandeling heeft voorbereid en ons leidt. Dat is al een cadeau. Er is de ontmoeting en het samenzijn met mensen. Er is het stukje weg dat we in stilte afleggen. Heerlijk! In de stilte zie je pas hoe mooi de natuur is en hoe je er één mee kan worden.

Er zijn ook de maaltijden na de viering: een eenvoudige kop soep, met liefde bereid, en een boterham daarbij. En gezelschap. Meer moet dat niet zijn...

Er zijn zoveel kleine dingen waar we oog voor kunnen hebben. We hebben echt niet altijd buitengewone ervaringen nodig om ons goed te voelen. De maatschappij wil ons doen geloven dat we meer genieten in de mate dat iets exclusiever is. Ik vind net dat we vooral kunnen genieten van iets dat voor iedereen beschikbaar is. Ik kan zo blij zijn met de zon, juist omdat die voor iedereen schijnt. Dat maakt het geluk toch veel groter! Vreugde die je kan delen is dubbele vreugde.

Nog een bron van inspiratie is kunnen leven in je eigen tempo, is innerlijke rust en vrede vinden.

Veel mensen voelen een leegte in hun leven. Ze hebben veel en ze doen veel, maar ze missen iets. Sommigen voelen een innerlijke onrust. Vroeger vonden veel mensen rust en kracht in hun geloof. Dat geloof brokkelt af, maar mensen blijven ook in deze tijd op zoek naar iets dat hen voedt en rust schenkt.

Ik hoor bijvoorbeeld van mensen die naar de vieringen komen dat de meditatie hen goed doet, hen kracht en vertrouwen geeft en hen opnieuw verbindt met zichzelf. Meditatie verruimt de geest en verbindt je met het grote geheel. Je voelt je opgenomen.

Als mens krijgen we de unieke kans om onze persoonlijkheid, ons unieke zijn, dat gebonden is aan tijd en ruimte en dus beperkt is, te verbinden met het tijdloze, het onbeperkte, het oneindige veld van mogelijkheden.

Dat is de grote uitnodiging voor iedere mens. Wanneer we beide aspecten, onze persoonlijkheid en onze voeling met het universele, kunnen ontplooiën en ontwikkelen en met elkaar kunnen verbinden, dan bereiken we het hart, ons eigen hart en het hart van de wereld. Dan ontvangen we

het antwoord op onze heimwee, de herinnering die we allen in ons dragen aan onze bron, aan een wereld van eenheid en liefde. Dan hebben we deel aan de universele, kosmische vreugde. Deze unieke kans mogen we niet mislopen.

De droom gaat verder...

Het is goed dat er bewegingen zijn zoals La Verna die niet gericht zijn op het commerciële. Het is belangrijk om je bewust te worden van het feit dat je door te delen zelf rijker wordt. Als je deelt vanuit je hart, vanuit wat je bezielt, krijg je dubbel terug.

Tegelijk is het zo dat onze organisatie, die volledig draait op vrijwilligerswerk, ook gedragen wordt en gedragen móet worden door een stevige administratieve en organisatorische onderbouw.

We hebben gedurende de voorbije jaren ervaren dat een goed werkend secretariaat heel belangrijk is voor onze organisatie. Het bijhouden van de administratie vraagt een dagelijks volgehouden inzet en vereist vakkundigheid. Wie deze taak op zich neemt, kan niet zeggen: "Ik doe het even niet, of ik zet het op een laag pitje." Het is een werk dat dag na dag moet worden opgevolgd. Zeker in deze tijd van snelle en overvloedige communicatie is het belangrijk dat dit werk zorgvuldig gebeurt. Het is een job op zich.

En er is nog iets.

La Verna is toe aan een stap verder. Ik zou graag een deel van mijn taak doorgeven. La Verna is gedurende de voorbije vijf jaar gegroeid en ik moet te veel bezig zijn met de interne organisatie en coördinatie. Ik heb het verlangen om mij meer toe te leggen op het inhoudelijke en het maatschappelijke en om het gedachtegoed van La Verna verder uit te dragen. Nu zijn er zoveel kansen die ik moet laten liggen. Daarenboven heb ik ook nood aan vrije ruimte opdat de Geest werkzaam zou kunnen blijven. Wie bezig is met diepe dingen moet veel lucht krijgen, anders komt het hart in de verdrukking...

Het zou dus goed zijn indien er iemand zou zijn die de coördinatie van La Verna op zich wil nemen. Dat wil zeggen: een professionele kracht die het geheel overschouwt en in goede banen leidt, iemand die zowel de administratie als de coördinatie op zich kan nemen, iemand die een aanspreekpunt kan zijn voor La Verna.

Velen weten ook hoe we al sedert het ontstaan van La Verna verlangen naar een eigen huis. Dat zou ons letterlijk een plaats geven. We zouden er onze energie kunnen bundelen en dat zou ons krachtiger maken. Het zou ook rust geven. We zouden een thuis hebben. Mensen die er komen, zouden er zowel letterlijk als spiritueel thuis kunnen komen. Het verlangen naar een La Verna-huis is een verlangen van veel mensen...

Een positieve keuze maken

Hoe kunnen deze dromen gefinancierd worden?

Over dit onderwerp voerden we gedurende de voorbije jaren heel wat gesprekken en deden we een hele zoektocht. We keken naar de mogelijkheden voor een structurele steun of subsidie, maar tevergeefs. We zijn ook moeilijk te plaatsen binnen de huidige structuren. Van de kerk ontvingen we tot nu toe geen steun. Voor subsidiëring via officiële kanalen voldoen we niet aan de voorwaarden.

In ons land is er geen cultuur om voor spiritualiteit, voor geestelijk voedsel te betalen. We vinden het gewoon dat dit gratis wordt verstrekt en door vrijwilligers wordt gedragen. Dat we maandelijks geld besteden aan bijvoorbeeld een etentje, een cd, een boek, een bezoek aan de kapper, ... vinden de meeste mensen normaal. Dat we geld uitgeven (en vaak grote sommen!) aan vakanties of reizen is voor velen ook gewoon en wordt ingecalculiseerd in het budget. Maar dat we maandelijks een bedrag zouden betalen voor spiritualiteit, voor iets dat niet tastbaar is, zit nog niet in onze manier van denken.

We kunnen nieuwe keuzes maken. We zijn toe aan een omkering. Bij veel mensen ontvouwt zich innerlijk een diep transformatieproces. Er is een grote honger, bewust of onbewust, naar herbronning, vreugde, verbinding, vriendschap. In de diepte van ons hart verlangen we allen naar een leven waarin goedheid en liefde de grondtoon vormen. Een beweging steunen die ongebonden is en vanuit vrijheid deze waarden actualiseert en uitdraagt, is meewerken aan een nieuwe wereld...

Tot nu toe zijn de materiële werkelijkheid, het stoffelijke, en de immateriële werkelijkheid, het geestelijke, twee gescheiden werelden. We zitten in een dualiteit. De tijd is rijp om deze twee werkelijkheden met elkaar te verbinden en zo tot eenheid te komen. Dat houdt in dat we hiervoor materie ten dienste stellen.

Een concrete mogelijkheid is dat een aantal mensen maandelijks een vast bedrag zou overschrijven voor La Verna. Indien bijvoorbeeld tweehonderd mensen maandelijks tien euro zouden storten, geeft ons dat de mogelijkheid om een huis te huren of iemand deeltijds in dienst te nemen.

Op die manier kunnen we de La Verna-droom verderzetten, wij allen samen!

*Een klein aantal vastberaden mensen,
gedreven door een rotsvast geloof in eigen kunnen,
kunnen de loop der geschiedenis wijzigen.*

Gandhi